

In memoriam, de heer J.H. van Zuuren,

uitgesproken door burgemeester Brok tijdens de raadsvergadering van dinsdag 29 juni 2010.

Dames en heren,

Mag ik u verzoeken om te gaan staan.

Op woensdag 23 juni jl., is op 89-jarige leeftijd overleden onze oud-burgemeester en ereburger, de heer Johannes Hendrik van Zuuren.

Namens het gemeentebestuur van Dordrecht wil ik u, mevrouw Van Zuuren, uw kinderen en overige familieleden onze oprechte deelneming betuigen.

U verliest uw dierbare echtgenoot, vader, schoonvader en opa.

Dordrecht verliest een markant inwoner, een integer en bekwaam politicus die handelde vanuit zijn sociale overtuiging en betrokkenheid.

De heer Van Zuuren werd op 5 februari 1921 geboren in Rotterdam.

Op jonge leeftijd werd hij, net als zijn echtgenote, lid van de Arbeiders Jeugd Centrale, de socialistische jeugdbeweging.

Na de ambachtsschool werkte de heer Van Zuuren bij een metaalbedrijf, waarna hij als 16-jarige jongen in februari 1937 de overstap maakte naar de Rotterdamse Droogdok Maatschappij. In datzelfde jaar werd hij lid van de Nederlandse bond voor metaalnijverheid en wist zich binnen de vakbeweging via studie verder te bekwamen.

In 1949 was hij als bezoldigd vakbondsbestuurder werkzaam in Emmen, waar hij ook politiek actief werd voor de P.v.d.A. Hij sloeg daar echter een wethoudersfunctie af, vanwege een ophanden zijnde overplaatsing naar Amsterdam, waar hij van 1954 tot 1959 districtsbestuurder voor de NVV Metaalbedrijfsbond was.

Door zijn benoeming tot districtshoofd van de Metaalbedrijfsbond in Dordrecht vestigde de heer Van Zuuren zich in 1959 hier, in Hollands oudste stad.

Op 4 september 1962 werd hij lid van de gemeenteraad van Dordrecht en werd korte tijd daarna, op 25 november 1963, tot wethouder benoemd. Hij was achtereenvolgens verantwoordelijk voor de portefeuilles financiën, bedrijven, openbare werken, stadsvernieuwing en ruimtelijke ordening.

Door de benoeming van de heer Van der Lee tot burgemeester van Eindhoven werd in november 1973 de functie van burgemeester van Dordrecht opengesteld.

Op 18 december van dat jaar was de toenmalige Commissaris der Koningin in Zuid-Holland, de heer Vrolijk, in een raadsvergadering aanwezig om zich op de hoogte te stellen van de profielschets van de nieuw te benoemen burgemeester.

Dames en heren,

Deze vergadering was een unieke gebeurtenis, omdat voor eerst in de geschiedenis, de Dordtse raad enige invloed mocht uitoefenen en kenbaar mocht maken welke eisen de raad aan de kandidaat stelt. Overigens was de uiteindelijke keuze in die tijd nog voorbehouden aan de regering op basis van de door Commissaris der Koningin opgemaakte voordracht.

Uniek was ook de benoeming van wethouder Van Zuuren tot burgemeester van Dordrecht. Gebruikelijk was dat een kandidaat van buiten de stad werd benoemd, maar het werd een kandidaat 'van binnenuit'.

Illustratief was de dag waarop zijn benoeming tot burgemeester een feit werd, t.w. 1 mei; de Dag van de Arbeid; een voor de socialist Van Zuuren, zo'n belangrijke dag! De installatie volgde op 2 mei 1974 en tot 1 maart 1985 bekleedde de heer Van Zuuren het burgemeestersambt met verve.

De periode van ruim 22 jaar, dat de heer Van Zuuren als wethouder en als burgemeester verbonden was aan Dordrecht, kenmerkte zich in een grote uitbouw van de stad. Een aantal markante feiten zijn de samenvoeging met Dubbeldam, de stadsvernieuwing in Bleyenhoek, de bouw van Sterrenburg, een nieuw Stadskantoor in het gebouw van het gemeentelijk energie bedrijf en de restauratie van het Stadhuis.

Naast hoogtepunten waren er ook tegenslagen en teleurstellingen. Ik denk daarbij aan de Kiltunnelkwestie en de gifproblematiek in de Merwedepolder. Ook na zijn pensionering bleef hij zich tot op hoge leeftijd inzetten voor Dordrecht. Zo legde hij pas enige jaren geleden het voorzitterschap van het Museum 1940-1945 neer.

Het gemeentebestuur van Dordrecht heeft zijn zeer grote verdiensten voor de stad zeer gewaardeerd en deze bij zijn afscheid in de raadsvergadering van 26 februari 1985 tot uiting gebracht in het toekennen van de gouden legpenning met het daaraan verbonden ereburgerschap. Mevrouw Van Zuuren ontving voor haar verdiensten de bronzen erepenning.

Dames en heren,
de heer Van Zuuren heeft de samenleving in al haar geledingen meegemaakt: als werknemer, als werkgever, als bestuurder met als kroon op zijn werk: het ambt van burgemeester.

Hij heeft beginnend onder aan de maatschappelijke ladder zich door zelfstudie, intelligentie en doorzettingsvermogen opgewerkt en wist zich in alles gesteund door zijn echtgenote.
In de raadsvergadering van 26 februari 1985 memoreerde hij het als volgt, ik citeer: 'zonder mijn vrouw was het mij onmogelijk geweest de rol te spelen die ik heb gespeeld. Ik durf te zeggen dat ook zij daaraan vreugde heeft beleefd. Samen hebben wij het gedaan, samen hebben wij voor de zaken gestaan'

Naar aanleiding van zijn benoeming tot ereburger zei hij, ik citeer wederom: 'Ik ben bijzonder blij met het ereburgerschap van onze stad, ook mijn Dordrecht. Verder ben ik blij dat u ook mijn vrouw de bronzen onderscheiding hebt willen geven, àl wil ik in alle eerlijkheid opmerken dat het naar mijn idee eigenlijk andersom zou moeten zijn. Wij zullen de twee onderscheidingen steeds naast elkaar laten liggen, in de hoop dat het brons op het laatst goud zal lijken. In elk geval is het brons dat mijn vrouw heeft gekregen voor mij goud''.

Dames en heren,
ik verzoek u ter nagedachtenis van de heer Van Zuuren enkele ogenblikken stilte in acht te nemen.